

کِتَابِ عِزْرَا

پیشگفتار

کِتَابِ عِزْرَا دَ بَارِه پَس اَمْدُونِ
اَسِیرایِ اِسْرَائِیلی از بَابُل دَ سِرْزَمِینِ
بِهُودَا اَسْتَه.

مَوْضوع‌های برجسته امزی کِتَابِ
ایِنیا اَسْتَه:

فهرستِ عِنْوَانِها

کوروش اسیرای اسرائیل ره پس
رَبی مُونه (فصلِ ۱ آیه ۱)

پس اَمَدونِ اسیرا (۱:۲)

بازسازی قُربانگاه (۱:۳)

مُخَالَفَتِ قَدْ دُوباره آباد کدونِ خانِه
خُدا (۱:۴)

مُخَالَفَتِ قَدْ دُوباره آباد کدونِ
اورشَلیم (۶:۴)

کارِ خانِه خُدا دُوباره شُروع مُوشه

(۱:۵)

فرمانِ داریوش (۱:۶)

برگزاری عیدِ پَصَح (۱۹:۶)

آمدنِ عزرا دَ اورُشلیم (۱:۷)

خطِ آردشیر پادشاه دَ عزرا

(۱۱:۷)

کسای که قد عزرا پس آمد

(۱:۸)

پس اَمَدو دَ اورْشَلیم (۱۵:۸)

باخبر شُدونِ عِزرا از خِشی کدُونِ

یَهُودیا قد غَیرِ یَهُودیا (۱:۹)

مَرْدُم دَ گُناه های خُو اِعتِراف مُونه

(۱:۱۰)

مَرْدای که خاتُونوی بیگنه گِرِفْتَد

(۱۰:۱۸)

کوروش اسیرای اِسرائیل ره پس

رَیی مُونه

۱) دَ سَالِ اوّلِ حُکمرانی

کوروش پادشاهِ فارس، بَلَدِه ازی که
کلامِ خُداوند که از دَانِ اِرمیا گُفتُد پُوره
شُنِه، خُداوند روحِ کوروش پادشاهِ
فارس ره دَ شور اُورد و اُو دَ تمامِ
پادشاهی خُویگِ اِعلامیه پَخش کد که
نِوِشْتِه شی اینی رقم خنده شد: ۲)

”کوروش پادشاهِ فارس اینی رقم
مُوگیه، ’خُداوند، خُدای آسمونا، تمامِ
مَمَلکَتِهای زمی ره بَلَدِه ازمه دَدِه و
دَز مه وِظیفه دَدِه تا بَلَدِه شی یگ خانه
دَ اورُشَلیم آباد کُنم که دَ یهُودا اَسته.

③ آلی هر کسی که از تمام قوم شی
 د مینکل شمو آسته، خُدای شی قد ازو
 بَشه و اُو میتنه د اورشَلیم بوره که د
 یهُودا آسته و خانه خُداوند، خُدای
 اسرائیل ره جور کنه؛ اُو خُدای آسته
 که د اورشَلیم عبادت موشه. ④ پس
 تمام باقی منده های اسرائیل د هر جای
 که زندگی مونه، مردُم امزو جای باید
 بلده ازوا نُقره، طِلا، اَسباب و گله-و-
 رمه کومک کنه و د پالوی شی
 هدیه های داوطلبانه بلده خانه خُدا که د
 اورشَلیم آباد موشه، بدیه.

⑤ پس کٚه کَلونای اُولادِ بابَه‌های

مردُمِ یهُودا و بنیامین قد پیشوایو،
لاویا و تمامِ کسای که خُدا روحِ ازوا
ره دَ شور اُورْدُد، اَماده شُد تا بوره و
خانِه خُداوند ره دَ اورُشلیم جور کنه.

⑥ تمامِ همسایه‌گونِ ازوا بلَدِه ازوا
چیزای نُقره‌یی، طِلّا، اَسباب، گَلَه-و-
رمه و تُحفه‌های قِیمَتی کومک کد،
علاوه از تمامِ هدیه‌های که داوطلبانه
بلَدِه خانِه خُدا دَد. ⑦ کوروش پادشاه

ظرفای خانِه خُداوند ره که نَبُوکَدنصر
از اورُشلیم اُورده بُود و دَ خانِه خُدایون

خُوا ایشْتُد، ازُونجی بُرو اُورد. ⑧

کُوروش پادشاهِ فارس اُونا ره دَ وسِیلَه

مِیترِداتِ خزانِه‌دار بُرو اُورد و مِیترِدات

اُونا ره حِساب کده دَ شیشَبَصَر رهبرِ

یَهُودا تسلیم کد. ⑨ تِعدادِ ازوا ازی

قرار بُود:

● لَگندِ طِلّایی، سی دانه؛

● لَگندِ نُقره‌یی، هزار دانه؛

● کارد، بیست و نُه دانه؛

● ⑩ کاسِه طِلّایی، سی دانه؛

- کاسه نُقره‌یی دَ شکلِ دیگه،
چارصد و ده دانه
- اَسبابِ دیگه، یک هزار دانه.

⑪ تمام چیزای طَلّایی و نُقره‌یی پنج
هزار و چار صد دانه بُود و پگ شی ره
شیشَبَصَر قد اسیرای که از بابل دَ
اورُشلیم مورفت، بُرد.

پس آمدونِ اسیرا

۲ ① اینیا مردُم ولایت اَسته
که از مینکلِ اسیرای که کوچِ اجباری

دَدَه شُدْد پَس مَورفَت، یَعْنی کَسای کِه
نَبُوکَدَنَصْر پادشاهِ بابل اونا ره دَ بابل دَ
اسیری بُرْدَد. اونا دَ اورُشلیم و یهُودا
هَر کُدم شی پَس دَ شار خُو رفت. ②

اونا قد زِروبابل، یِشوع، نِحَمیا،
سِرایا، رِعیلایا، مَورِدخای، بِلشان،
مِسفار، بَغوای، رَحوم و بَعنا قتی آمد.

تعدادِ مَرَدای قَوْمِ إِسرائیل کِه پَس

آمد ازی قرار بُود:

● ③ اولادِ فرعوش، دُو هزار

و یگ صد و هفتاد و دُو نفر؛

● ④ أولادِهِ شِفَطِيَا، سِه صد و

هفتاد و دُو نفر؛

● ⑤ أولادِهِ آرَح، هفت صد و

هفتاد و پَنج نفر؛

● ⑥ أولادِهِ فَحَت-موآب از

أولادِهِ يَشُوعَ و يُوآب، دُو

هزار و هشت صد و دوازده

نفر؛

● ⑦ أولادِهِ عِيْلَام، يگ هزار و

دُوصد و پَنجاه و چار نفر؛

● ⑧ أولادِهِ زَتُو، نُه صد و چل

و پَنج نفر؛

● ۹) اولادِه زکای، هفت صد و

شصت نفر؛

● ۱۰) اولادِه بانی، شش صد و

چل و دُو نفر؛

● ۱۱) اولادِه بابای، شش صد و

پیست و سِه نفر؛

● ۱۲) اولادِه ازگاد، یگ هزار و

دُو صد و پیست و دُو نفر؛

● ۱۳) اولادِه ادونِیقام، شش

صد و شصت و شش نفر؛

● ۱۴) اولادِه بغوای، دُو هزار و

پنجاه و شش نفر؛

● ۱۵) اولادِ عادین، چار صد و

پنجاه و چار نفر؛

● ۱۶) اولادِ آطیر از اولادِ

حزقیّا، نوَد و هشت نفر؛

● ۱۷) اولادِ بیصای، سه صد و

بیست و سه نفر؛

● ۱۸) اولادِ یوره یگ صد و

دوازده نفر؛

● ۱۹) اولادِ حاشوم، دُو صد و

بیست و سه نفر؛

● ۲۰) اولادِ گبّار، نوَد و پنج

نفر؛

● (۲۱) مَرْدای بَیت-لَحَم، یِگ

صد و بیست و سه نفر؛

● (۲۲) مَرْدای نِطوفه، پَنجاه و

شش نفر؛

● (۲۳) مَرْدای عَناتوت، یِگ صد

و بیست و هشت نفر؛

● (۲۴) مَرْدای عَزماوت، چل و

دو نفر؛

● (۲۵) مَرْدای قَریت-عاریم،

کَفیره و بَیروت، هفت صد و

چل و سه نفر؛

● (۲۶) مَرْدای رَامِه و جِبَع شَش

صَد و بَیست و یِگ نفر؛

● (۲۷) مَرْدای مِخماس یِگ صَد

و بَیست و دُو نفر؛

● (۲۸) مَرْدای بَیت-ئیل و عای

دُو صَد و بَیست و سِه نفر؛

● (۲۹) اَوْلادِه نَبو پَنجاه و دُو

نفر؛

● (۳۰) اَوْلادِه مَگیش یِگ صَد

و پَنجاه و شَش نفر.

● (۳۱) اَوْلادِه عیلام دِیگه یِگ

هزار و دُو صَد و پَنجاه و چار

نفر.

● (۳۲) اولادِه حارِیم سِه صد و

پیست نفر.

● (۳۳) اولادِه لود، حادید و اونو

هفت صد و پیست و پنج نفر.

● (۳۴) مردای آریحا، سِه صد و

چل و پنج نفر.

● (۳۵) اولادِه سِنائِه سِه هزار و

شش صد و سی نفر.

● (۳۶) پیشوایو: اولادِہ یدِعیَا از

خانوارِ یَشُوْعَ نُه صد و هفتاد

و سِه نفر.

● (۳۷) اولادِہ اِمیرِ یگ هزار و

پنجاه و دُو نفر.

● (۳۸) اولادِہ پَشْحُورِ یگ هزار

و دُو صد و چل و هفت نفر.

● (۳۹) اولادِہ حارِیمِ یگ هزار و

هفده نفر.

● (۴۰) لاویا: اولادِ یَشُوعَ و

قدیمیئل از اولادِ هودویا،

هفتاد و چار نفر.

● (۴۱) سرودخانا: اولادِ آساف،

یگ صد و بیست و هشت

نفر.

● (۴۲) اولادِ درگهوانا: اولادِ

شَلُوم، اولادِ آطیر، اولادِ

طلمون، اولادِ عَقُوب، اولادِ

حَطِیطا و اولادِ شوبای، جُمْلَه

یگ صد و سی و نُه نفر.

● (۴۳) خدمتگاری خانه خدا:

اولادِ صیحا، اولادِ حَسُوفَا،

اولادِ طبّاعوت، (۴۴) اولادِ

قیروس، اولادِ سیعَها، اولادِ

فادون، (۴۵) اولادِ لبانه،

اولادِ حَگابه، اولادِ عَقُوب

(۴۶) حاگاب، اولادِ شَلَمای،

اولادِ حانان، (۴۷) اولادِ

گَدیل، اولادِ گَحر، اولادِ

رَایا، (۴۸) اولادِ رِصین،

(۴۹) اولادِ نقودا، اولادِ گَزام،

اولادِ عُزّا، اولادِ فاسیح،

أَوْلَادِهِ بَيْسَى، ⑤٠ أَوْلَادِهِ

أَسْنَاه، أَوْلَادِهِ مِعُونِيم، أَوْلَادِهِ

نِفُوسِيم، ⑤١ أَوْلَادِهِ بَقْبُوق،

أَوْلَادِهِ حَقُوفَا، أَوْلَادِهِ حَرْحُور،

⑤٢ أَوْلَادِهِ بَصْلُوت، أَوْلَادِهِ

مَحِيدَا، أَوْلَادِهِ حَرِشَا، ⑤٣

أَوْلَادِهِ بَرْقُوس، أَوْلَادِهِ سَيْسِيرَا،

أَوْلَادِهِ تَامَح، ⑤٤ أَوْلَادِهِ

نَصِيح و أَوْلَادِهِ حَطِيفَا بُود.

● (۵۵) اولادِ خدمتگاری

سُلیمان: اولادِ سوطای،

اولادِ هَصوفِرِت، اولادِ

فِرودا، (۵۶) اولادِ یَعْلَه،

اولادِ درقون، اولادِ گَدیل،

(۵۷) اولادِ شِفَطیا، اولادِ

حَطیل، اولادِ پوخرِت-

هَصَبائیم و اولادِ آمی بُود.

(۵۸) تمامِ خدمتگاری خانِه خُدا و

اولادِ خدمتگاری سُلیمان سِه صد و

نَوَد و دُو نفر بُود.

⑤۹ اینیا کسای آسته که از تِل-

مَلَح، تِل-حَرشا، کِرُوب، اَدان و اِمیر
اَمَد، لیکن اولادِ بابَه و اصل-و-نَسَب
خُورَه ثابت نَتَنِست که آیا دَ اِسرائیل
تعلُق دَشت یا نه:

● ⑥۰ اولادِ دِلایا، اولادِ طوییا

و اولادِ نِقودا شَش صد و

پنجاه و دُو نفر.

● ⑥۱ و از مینکلِ پیشوایو:

اولادِ حُبایا، اولادِ هَقوص و

اولادِ بَرزِلای که یکی از

دُخْتَرُونِ بَرَزِلَّایِ جِلْعادی ره
خاتُّو کُدد و دَ امزُو نام یاد
مُوشُد.

امی نفرا سِلْسِلَه نَسَب خُو ره ۶۲

دَ مینکلِ کسای که دَ شَجَره نامه ها
ثَبَت شُدُود طلب کد، لیکِن پَیدا نَتَنِست
و از وَظِیفَه پیشوایی برطرف شُد. ۶۳

اوخته والی دَزوا گُفت که اونا از
مُقَدَّسترین خوراک نباید بُخوره تاکه
یگ پیشوا حاضر شُده قد اُوریم و تُمیم
دَ باره ازوا تصمِیم بِگیره.

تمامِ جماعتِ جُمْلَه چِل و دُو (۶۴)

هزار و سِه صد و شصت نفر بُود. (۶۵)

بَغیر از غُلاما و کَنیزای ازوا که هفت

هزار و سِه صد و سی و هفت نفر بُود.

اُونَا امِچُنان دُو صد مَرَد و خاتُونِ

سُرودخان (۶۶) و هفت صد و سی و

شَش اَسپ، دُو صد و چِل و پَنج قاطر،

چار صد و سی و پَنج اُشتر و شَش (۶۷)

هزار و هفت صد و بیست اُلَاغ دَشت.

وختی اُونَا دَ خانِه خُداوند دَ (۶۸)

اورُشَلیم رسید، بعضی از کُتّه کَلونای

اولادِ بابه‌ها هدیه‌های داوطلبانه بَلَدِه
 خانِه خُدا تقدیم کد تا اُورِه دُوباره دَ
 جای شی آباد کنه. ⑥۹ اونا دَ مُطابقِ
 وُس و تَوان خُو بَلَدِه خزانِه کارِ آباد
 کدونِ خانِه خُدا شصت و یگ هزار
 دِرهم طِلّا و پنج هزار مِنا نُقره و صد
 جورِه کالای پیشوایی دَد.

⑦۰ پس پیشوایو، لاویا، بعضی
 مردُمِ عادی، سُرودخانا، درگه‌وانا و
 خدمتگرای خانِه خُدا دَ اورُشلیم و
 گردویر شی دَ شارای خُو جای-د-جای
 شُد و باقی تمامِ اسرائیل دَ شارای خود

دوباره آباد کردن قربانگاه

۳ ① امی که ماهِ هفتم رسید

بنی اسرائیل که دَ شارای خو بُود، پگِ

قومِ رقمِ یگِ آدمِ دَ اورشَلیمِ جمِ شُد. ②

اوخته پِشوعِ باچه یوصاداق و

پیشوایونِ همکارِ شی قد زِروبابلِ باچه

شِئلتیئیل و همکارای شی باله شُدِه

قُربانگاهِ خُدایِ اسرائیل ره آباد کد تا

قُربانی های سوختنی ره امو رقم که دَ

توراتِ موسیٰ مَرِدِ خُدا نوشته یِه دَ بله

ازو تقدیم کنه. ③ اگرچه ترسِ

مردُمای امزو سرزمی د بِلِه ازوا بُود،
اونا بازَم قُربانگاه ره د جای اوّل شی
آباد کد و قُربانی های سوختنی ره د
بِلِه شی د خُداوند تقدیم کد،

قُربانی های سوختنی ره ام د صُبح و ام
د شام. ④ اونا عیدِ چِپری ها ره امو
رقم که د تورات نوشته یِه برگزار کد و
قُربانی های سوختنی روزانه ره د

حِسَاب، مُطابقِ مُقرّراتِ هر روز تقدیم
کد. ⑤ بعد ازو اونا قُربانی های

سوختنی دایمی، قُربانی های ماهِ نو و

تمامِ جشنِ های مُقَدَّسِ خُداوند و
 قُربانی‌های داوطلبانه کسای ره که دَ
 خُداوند اَوْرُدَد تقدیمِ کد. ⑥ اونا از
 روزِ اوّلِ ماهِ هفتمِ تقدیمِ کدون
 قُربانی‌های سوختنی ره بَلَدِه خُداوند
 شُرُوعِ کد، لیکن پای‌سنگِ خانه
 خُداوند هنوز ایشته نَشُدَد. ⑦ پس
 اونا دَ اُستاکارا و نجارا پیسه دَد و دَ
 مَرْدُمِ صَیدون و صُور خوراکه، چیزای
 وُچی کَدَنی و روغونِ زَیتُونِ رَیی کد تا
 چِیو سَروِ لِبَنان ره از طَریقِ دریا دَ یافا
 بیرِه، مُطابِقِ اَمَری که کوروش پادشاهِ

فارس دزوا دده بُود.

⑧ د ماهِ دوّم سالِ دوّم بعد از

رسیدونِ ازوا د خانه خدا د اورشلیم،

زروبابل باچه شَئَلْتِیْئِل و یَشُوعَ باچه

یوصاداق قد دیگه برارونِ اسرائیلی

خُو، یعنی پیشوایو، لاویا و تمام

کسای که از اسیری پس د اورشلیم

آمدد کارِ دُوباره آباد کدو ره شروع

کد. اونا لاویای بیست ساله و باله‌تر

از بیست ساله ره مقرر کد تا کارِ خانه

خُداوند ره سرپرستی کنه. ⑨ یَشُوعَ

قد باچه‌ها و قومای خُو و قدمیئیل و

باچه‌های شی از اولاده هودویا حاضر
شد تا یگجایی سرپرستی کسای ره کنه
که دَ خانه خدا کار موکد؛ باچه‌های
حیناداد و باچه‌های ازوا قد برارون
لاوی خو همکارای ازوا بُود.

⑩ وختی اُستاکارا پای‌سنگِ خانه
خُداوند ره ایشْت، پیشوایو قد کالاهای
پیشوایی و شیپُورای خُو و لاویای
اولاده آساف قد سَنج‌ها دَ جای‌های خُو
قرار گرفت تا خُداوند ره سِتایش کنه،
امو رقم که داوود پادشاهِ اسرائیل
هِدایت دده بُود. ⑪ اونا سرُودِ

ستایشی و شکرگزاری بار بار بَلَدِه
خُداوند خنده مُوگُفت:

”اُو نیکو آسته،

چُون رَحمت و مُحَبَّتِ
ازو دَ بِلِه اِسْرائیل
تا اَبَد باقی
مُومنه.“

و تمامِ مردُم دَ آوازِ بلند چِیغ زده
خُداوند ره حمد-و-ثنا مُوگُفت، چراکه
پایِ سنگِ خانِه خُداوند ایشته شُد. ①۲

غدرِ پیشوایو، لاویا و کټه کلونای اولادِ
بابه‌ها که سالخورده بُود و خانه اول ره
دیدد، وختی دید که پای‌سنگِ ای خانه
ایشته شُد دَ آوازِ بلند چخرا کد، لیکن
غدر کسا آواز خور ره بلند بُر کده
خوشی کد، ^(۱۳) دَ اندازه که مردُم بینِ
آوازِ خوشی و آوازِ چخرای قوم فرق
نمیتنست، چُون مردُم غدرِ بلند چیغ
میزد و صدای ازوا تا دُور شنیده
مُوشد.

مُخَالَفَتٌ قَدْ دُوبَارَهٗ أَبَادِ كَدُونِ

خَانِهٖ خُدا

۴ ① وختی دُشمنای یهُودا و

بَنیامین شَنِید که اسیرای پس اَمَدَگی

خَانِهٖ خُداوند، خُدای إِسْرَائیل ره آباد

مُونِه، ② اُونَا پیشِ زِروباہِل و

کُتّه کَلونای اَوْلادِ بابِه ها اَمَد و دَزوا

گُفت: ”اِجازِه بَدید که مو ام دَ آباد

کَدونِ خانِه قَدْ شُمُو کومَک کنی،

چراکه مو ام رَقَمِ از شُمُو اَلّی خُدای

شُمُو ره پَرستِش مُونی و بَلدِه شی

قُربانی تقدیم مونی. آری، مو از زمانِ

اِسَر-حَدّون پادشاهِ آشور که مو ره دَ

اینجی اُورد، تا آلی ره امی کار ره

مونی. ” ③ لیکن زِروباِبل، یِشوعَ و

باقی کُته‌کلونای اولادِ بابَه‌های

اِسرائیل دَزوا گُفت: ”شُمو حق نَدْرِید

که دَ آباد کدونِ خانِه خُدای مو قد ازمو

کار کُنید، بَلِکِه مو تنهای خُو بَلَدِه

خُداوند، خُدای اِسرائیل خانِه آباد

مونی، اُمُو رِقَم که کوروش پادشاه،

پادشاهِ فارس دَز مو اَمَر کده.“

④ اوخته مردُمای امزُو سرزمی،

کوشش مَوکد که مردمِ یهودا از کار
دِست بِکُشه و اونا ره میترسند که خانه
ره آباد نَکنه. ⑤ اونا امچنان دَ
مامُورای حُکومتی رِشوت میدد تا
نقشه مردمِ یهودا ره باطل کنه و ای
کار دَ روزای حُکمرانی کوروش پادشاهِ
فارس تا حُکمرانی داریوش پادشاهِ
فارس ادامه دَشت.

مُخَالَفَت قَد دُوباره جور کدونِ
اورُشلیم

⑥ بِلَاخِرِه، دَ پادشاهی

خشیایارشاه، دَ شُرُوعِ حُکمرانی شی
اونا دَ خِلَافِ مَرْدُمِ یَهُودا و اورُشَلیم
شِکایتِ نَوِشته کد.

⑦ و دَ روزای پادشاهی اَرَدِشیر

بِشلام، مِیترِدات، طَبِئیل و دِیگه
هَمدِستای ازوا دَ اَرَدِشیر پادشاهِ فارس
خَطِ نَوِشته کد؛ خطِ دَ زِیونِ ارامی
نَوِشته شُدَد و تَرَجُمِه زِیونِ ارامی قد
شی قتی بُود. ⑧ رَحُوم والی و

شِمشای کاتبِ ام یگ خطِ دَ خِلَافِ

اورشَلیم دَ اَرْدِشیر پادشاه، نَوِشته کد
که دَ تاه ذِکر شُدِه.

⑨ پس رَحوم والی، شِمشای

کاتِب و دِیگِه همدِستای ازوا، یعنی
قاضی‌ها، حُکمرانا، مامُورا، مردُمای
فارس، اِرک و بابل، مردُم شُوش که
عیلامیا آسته ⑩ و باقی مِلّت های که
دَ وِسیله اُسَنپَر اعظم و مُحترم کوچ دَدِه
شُدِه دَ شارِ سامِرِه و دِیگِه جایای غَرب
دِریای فَرات جای-د-جای شُدُد،

⑪ یِگِدِست شُدِه امی خط ره رِیی کد.

اینی نُسَخَه خطی آسته که اونا دَزُو
 رِی کد: ”بَلَدَه اَرْدِشیر پادشاه، از
 طرف خِدْمَتگاری تُو که باشنده های
 غَرِبِ دریای فَرَات آسته. دَ سِرِ وخت
 ۱۲ ای باید دَ اِطْلَاعِ پادشاه رَسَنده
 شَنه که یَهُودِیای که از طرفِ اَزتُو دَ
 پِیشِ اَزمو اَمَدَه، دَ اَوْرُشَلِیم رفته و اُمُو
 شارِ سَرکَش و شَریر ره آباد مُونه.
 اَرِ، اونا دیوال های شی ره تَکْمِیل
 کده رِی یَه و پای سنگای شی ره
 مُسْتَحکم. ۱۳ آلی پادشاه باید بَدَنه
 که اگه ای شار دُوباره آباد شُد و دیوال

های شی تکمیل شد، اونا دیگه جزیه،
 مالیه و باج نمیدیه و خزانہ پادشاهی
 ضرر مونه. ^(۱۳) پس، ازی که مو نان-
 و-نمک خانہ پادشاه ره موخوری، دیدہ
 مو نمیه که بے احترامی پادشاه ره
 بنگری؛ امزی خاطر مو خط ری کده
 پادشاه ره خبر کدی ^(۱۵) تا پادشاه یگ
 تحقیق د کتاب تاریخ بابہ کلونای خو
 انجام بدیه و از کتاب تاریخ پیدا کده
 بدنه که ای شار، یگ شار سرکش و
 ضرر رسان د پادشایو و مملکت ها
 بوده و مردُم فتنه انگیز از زمان های

قَدِیمَ دَ مَنِه شِی بُودِه و امزی خاطر ای
شار خراب شُدِه. ①۶ پس دَ اِطْلَاعِ
پادشاه میرسنی که اگه ای شار آباد
شُنِه و دیوال های شِی تکمیل شُنِه،
بعد ازو غَرَبِ دریای فَرَات یگ حِصَّه
پادشاهی ازتو باقی نَمُومَنِه.

①۷ اوخته پادشاه دَ رَحُوم والی،
شِمَشای کاتب و همدستای ازوا که دَ
سامِرِه و دیگه جای های غَرَبِ دریای
فَرَات زندگی مُوکد، جواب رِیی کده
گُفت: ”آرام و سَلامَت بَشید. بعد از

سلام، ①۸ خطی ره که دَز مه رَبی

کَید، واضح دَ حُضور مه خَنده شُد.

①۹ پس ما حُکم کُدم و مَسئُولین

تَحقیق کده پَیدا کد که ای شار از

زَمانای قَدیم دَ خِلافِ پادشایو باله

مُوشُدِه و دَ مَنه شی نَقِشه سرکشی و

فِتنه انگیزی کَشیده مُوشُدِه. ②۰

اورُشَلیم پادشایونِ قوی دَشته که دَ بِلِه

تَمامِ غَربِ دریای فَرات حُکمرانی

مُوکده و ازوا جَزیه، مالیه و باج

مِیگِرِفْتِه. ②۱ پس یگ حُکم صَادِر

کُنید که اُمو نَفر اِدست شی از کار

گرفته شُنه و تاکه ما فرمان صادر

نَکدیم اُو شار دُباره آباد نَشنه. (۲۲)

احتیاط کُنید که دَزی باره ثُمبلی

نَکُنید؛ چرا باید ای خطر دَ ضررِ

پادشایو تمام شُنه؟”

(۲۳) امی که خطِ اَرِدشیر پادشاه دَ

پیشِ رَحوم و شِمشای کاتب و

همدِستای ازوا خنده شُد، اُونا دَ عَجَله

پیشِ یهُودیا دَ اورُشلیم رفت و اُونا ره دَ

جَبَر و زور از کار مَنع کد. (۲۴) دَ امزی

رقم کارِ خانِه خُدا دَ اورُشلیم ایسته شُد

و تا سالِ دوّمِ حُکمرانی داریوش پادشاهِ
فارس ایسته مند.

کارِ خانهِ خُدا دُوباره شُروع مُوشه

۵ ① دَ امزُو زمان دُو نَبی،

یعنی حَگّی نَبی و زِکریا باچه عِدّو بَلدِه
یهُودیای که دَ یهُودا و اورُشلیم بُود، دَ
نامِ خُدایِ اِسرائیل که نِگاهوانِ ازوا بُود
نَبوت کد. ② اوخته زِروباِیل باچه

شِئلتیئیل و یِشوعَ باچه یوصاداق باله

شده آباد کدونِ خانه خدا ره د اورشليم
دوباره شروع کد و انبيای خدا قد ازوا
بود و ازوا حمايت موكد.

③ ليکن تتناي والي غرب دريای
فَرات قد شتر-بوزنای و همدستای خو
آمده دزوا اینی رقم گفت: ”دز شمو
کی امر دده که ای خانه ره آباد کنيد و
ای ساختمان ره تکميل کنيد؟“ ④
اونا امچنان ازوا پُرسان کده گفت:
”نام های مردای که ای ساختمان ره
آباد مونه، چی آسته؟“ ⑤ ليکن نظرِ

خُدایِ اِسْرائیل دَ بِلَه رِیشِ سفیدایِ
یَهُودیا بُود و اُونَا کارِ ازوا ره ایسته
نَکد، بَلِکِه تا رَسیدونِ امزی مَوْضوع دَ
داریوش و پس اَمدونِ خط دَ بارِه امزی
توره، معطل کد.

⑥ اینی مَتَنِ خطی آسته که تَتَنایِ
والی غَرَبِ دریایِ فَرَات، شِتر-بوزنایِ
و همدستایِ شی که حُکمرانایِ غَرَبِ
دریایِ فَرَات بُود، دَ داریوش پادشاه
رَیی کد. ⑦ خطی ره که اُونَا دَزُو
رَیی کد، اینی رقمِ نوشته شُدَد:
”سلام-و-احتراماتِ خِدْمَتِ داریوش

پادشاه، ⑧ بعد از سلام دَ اِطْلَاعِ
 پادشاه رَسَنده شُنه که مو دَ ولایتِ
 یَهُودا دَ خانِه خُدای بُزُرگ رفتی و
 دیدی که اُو ره قد سنگای کُته آباد
 مُونه و چپو ها دَ بِلِه دیوال های شی
 ایشته مُوشه؛ ای کار دَ دِقتِ انجام دَده
 مُوشه و دَ وَسِیلِه دِستِ ازوا دَ کامیابی
 پیش موره. ⑨ دَ اُونجی مو قد ریش
 سفیدای ازوا توره گُفته اینی رقم
 پُرسان کدی، 'دَز شُمو کی امر دَده که
 ای خانه ره آباد کُنید و ای ساختمان ره
 تکمیل کُنید؟' ⑩ امچنان نام های

ازوا ره ازوا پُرسان کدی تا نوشته کده

بَلَدِه تُو معلُومات بَدی که نام های

کُته گلونای ازوا چی آسته. ^(۱۱) اُونَا دَ

جواب مو اینی رقم گُفت، 'مو

خِدمتگارای خُدای آسمو و زمی آستی

و خانِه ره آباد مونی که غدر سال پیش

آباد شُد؛ امی خانِه ره پادشاهِ بزرگِ

اسرائیل آباد کده تکمیل کُدد. ^(۱۲)

لیکن ازی که بابِه گلونای مو قارِ خُدای

آسمو ره باله اُورد، اُو اُونَا ره دَ دِستِ

نَبو کَدنِصرِ کلدانی پادشاهِ بابل تسلیم

کد و نَبو کَدنِصرِ ای خانِه ره بیرو کده

مردُم ره دَ بابل دَ اسیری بُرد. ^(۱۳) مگم

دَ سالِ اوّلِ حُکمرانی کوروش پادشاهِ

بابل، کوروش پادشاه امر کد که امی

خانه خُدا باید آباد شُنه. ^(۱۴) علاوه

ازی، ظرفای طِلائی و نُقرهیی خانه خُدا

ره که نبوکدنصر از خانه خُدا از

اورشَلیم گِرِفته دَ عِبادت‌گاهِ خُدا یونِ

بابل اُورد، کوروش پادشاه اونا ره از

عِبادت‌گاهِ خُدا یونِ بابل بُرو اُورد و دَ

یگ نفر دَ نامِ شیشبَصَر که اُو ره والی

تعیین کُدد، تسلیم کد ^(۱۵) و دَزُو

گُفت: ”ای ظرفا ره گِرِفته بورُو و دَ

جایگاهِ مُقَدَّس دَ اورُشَلیم بیل و ام
 اِجازہ بدی کہ خانہ خُدا دَ جای اوّل خُو
 آباد شُنہ. ” (۱۶) اوختہ شیشَبَصَر اَمَدہ
 پای سنگِ خانہ خُدا رَہ دَ اورُشَلیم اِشت
 و امزُو زمان تا آلی رَہ کارِ آباد کدون
 شی اِدامہ دَرہ و ہنوز تَکْمیل نَشُدہ.
 (۱۷) آلی اگہ پادشاہ صَلاح مِیدَنہ، بیلہ
 کہ یگ تَحْقِیق دَ خزانہ پادشاہ دَ بابل
 اَنجام شُنہ تا دِیدہ شُنہ کہ آیا یگ حُکم
 دَ وَسِیلہ کوروش پادشاہ بَلَدہ آباد کدون
 امزی خانہ خُدا دَ اورُشَلیم صَادِر شُدہ
 یا نہ؟ بعد ازُو اُمید کہ تَصْمِیم خُو رَہ

پادشاه دَ بارِه امزی مَوْضوع دَز مو ریی
کنه.

فرمانِ داریوش

۶ ① اوخته داریوش پادشاه

فرمان صادر کد و اونا دَ کِتَاب خانِه

که مربُوطِ خزانه های پادشاهی بابل

بُود و دَز شی اَسناد ذَخیره مُوشُد،

تحقیق کد. ② و اونا دَ قلعِه اِکباتان

دَ ولایتِ مادها یگ طومار پَیدا کد که

دَزشی اینی رقم نوِشته بُود: سَنَدِ

رَسمی ③ ”دَ سالِ اوّلِ حُکمرانی

کُوروش پادشاه، یگ فرمان از طرفِ

کُوروش پادشاه دَ باره خانِه خُدا دَ

اورُشلیم صادرِ شُد که اینی رقمِ نوِشته

شُدَد: ’بیلید که خانِه دَ عِنوانِ جایی

که قُربانی‌ها دَ اُونجی تقدیمِ مُوشه

دُوباره آبادِ شُنه و پای‌سنگِ شیِ مِثلِ

سابقِ بَشه. بِلندی شیِ شِصتِ توغی و

بَر شیِ امِ شِصتِ توغی بَشه. ④ دَ

دیوالِ های شیِ سِه قطارِ سنگای کُته و

یگ قطارِ چِیو کارِ شُنه و خَرچِ شیِ از

خزانِه قصرِ پادشاه دَدِه شُنه. ⑤

امچنان ظرفای طَلّایی و نُقره‌یی خانِه
خُدا که نبوکدنصر از عِبادت‌گاهِ
اورُشلیم گِرِفته دَ بابل اُورُدَد، پس دَدَه
شُنَه و دُوباره دَ جای خُو دَ عِبادت‌گاهِ
اورُشلیم بُرده شُدَه دَ خانِه خُدا ایشته
شُنَه. ”

⑥ جوابِ داریوش پادشاه: ”آلی

تُو، آی تَتَنای والی غَرِبِ دریای فَرَات،
شِتَر-بوزِنای و همدِستای شُمو که
حُکمرانای غَرِبِ دریای فَرَات اَسْتِید،
ازوَنجی دُور شُنِید ⑦ و مُزاحِمِ کارِ
خانِه خُدا نَشْنِید. بیلید که والی یهُودیا

و ریش سفیدای مردمِ یهودِ خانه خدا

ره دَ جای اوّل شی دُوباره آباد کنه. ⑧

امچنان ما دَ باره ازی که شُمو قد ریش

سفیدای یهودیا دَ دُوباره آباد کدون

خانه خدا چیز کار کُنید، اینی حُکم ره

میدیم: خَرچ دُوباره آباد کدونِ خانه خدا

از عایدِ پادشاه، یعنی از مالیه ولایت

غَرَبِ دریای فرات بلده امزو مردا بدون

تاخیر دده شنه تا کارِ ازوا ایسته نشنه.

⑨ هر چیزی که اونا ضرورت دَره،

یعنی گاوو، قوچ ها و باره‌گو بلده

قُربانی های سوختنی دَ خُدای آسمو و

گندُم، نَمَک، شراب و روغو که
 پیشوایو د اورشَلیم طلب مونه، هر روز
 بِدُونِ کم-و-کاست دَزوا دده شنه، ^(۱۰)
 تا اونا قُرْبانِی های مَوْرِدِ پَسَنْدِ خُدای
 آسمو ره تقدیم کنه و بَلَدِه عُمَرِ پادشاه
 و اولادای شی دُعا کنه. ^(۱۱) علاوه
 ازی ما حُکم مُونُم، هرکسی که ای
 حُکم ره تغییر بدیه، مَسْئُولِینِ یگ
 دِسْتِکِ چِیو ره از خانِه شی کشیده نوک
 شی ره تیز کنه و اُو ره دَ سِرِ امزُو چِیو
 نوک تیز باله کنه و خانِه شی ره
 بخاطرِ امزی کار جنگلی-دانی جور

کنه. ①۲ خُدای که نام خُورِه دَ امزُورِه
جای قرار دده، هر پادشاه یا قومی که
دِست خُورِه بَلدِه تَغییر دَدونِ امزی
حُکم یا خراب کدُونِ خانِه خُدا دَ
اورُشلیم دِراز کنه، اُمُو خُدا اُورِه
سَرِنِگون کنه. ما داریوش امی حُکم ره
صَادِر کُدم، پس قَد دِقَتِ کَامِل باید
عَمَلی شُنه.

①۳ اوخته تَتَنای والی غَرِبِ دریای
فَرَات، شِتر-بوزِنای و همدِستای ازوا
مُطابِقِ حُکمی که داریوش پادشاه
صَادِر کُدد، قَد دِقَتِ کَامِل عَمَل کد.

۱۴ ریش سفیدای یهودیا د کار دُوباره
 آباد کدو ادامه دد و مُطابقِ نَبُوتِ حَگِی
 نَبی و زِکریا باچه عِدو د مقصد خُو
 کامیاب شُد. اَرے، اونا مُطابقِ اَمَرِ
 خُدایِ اِسرائیل و فرمانِ کوروش،
 داریوش و اَرَدشیر پادشایونِ فارس،
 خانه ره آباد و تکمیل کد. ۱۵ اَمی
 خانه د روزِ سِوَمِ ماهِ اَدار د سالِ ششمِ
 حُکمرانی داریوش پادشاه تکمیل شُد.
 ۱۶ بَنیِ اِسرائیل، یعنی پیشوایو، لاویا
 و پَگِ کسای که از اسیری پس اَمُدُ
 قد خوشی خانه خُدا ره وَقِف کد. ۱۷

اُونَا بَلَدِه وَقَف كَدُونِ خانِه خُدا صد
نَرگاو، دُو صد قُوج و چار صد باره
تَقْدِیم کد و بخاطرِ قُرْبانِی گُناه بَلَدِه
تَمَامِ اِسْرائیل، دوازده تُّکِه دَ مُطابِقِ
تَعْدادِ طایفه های اِسْرائیل تَقْدِیم کد.
①۸ بعد ازو اُونَا پیشوایو ره دَ دِسته

های ازوا و لاویا ره دَ وَظیفه های ازوا
بَلَدِه خِدْمَتِ خُدا دَ اورُشَلیم تَعیین کد،
امو رقم که دَ کِتَابِ مُوسى نوشته یه.

برگزاری عیدِ پَصَح

①۹ کسای که از اسیری پس

اَمْدُد، عِيدِ پِصَحِ رِه دَ رُوزِ چارَدَهْمِ مَاهِ
 اوّلِ برگُزارِ کد، ^(۲۰) چُونِ پیشوایو و
 لاویا خودون رِه یگجای پاک کُد و
 پِگِ شِی پاک بُود. پس لاویا بارِه عِيدِ
 پِصَحِ رِه بَلَدِه تمامِ کسای که از اسیری
 پس اَمْدُد، بَلَدِه پیشوایونِ همکارِ خُو و
 بَلَدِه خودونِ خُو حلالِ کد. ^(۲۱) اوخته
 بَنی اسرائیل که از اسیری پس اَمْدُد و
 تمامِ کسای که خودون رِه از ناپاکی
 مِلّتِ های امزُو سرزمی جدا کده قد
 بَنی اسرائیل یگجای شُدَد تا خُداوند،
 خُدای اسرائیل رِه پَرستِش کنه، از

خوراکِ عیدِ پَصَح خورد. ②۲ اونا عیدِ

فطیر ره هفت روز قد خوشی برگزار
کد، چُون خُداوند اونا ره خوشحال کُدد
و دِلِ پادشاهِ آشور ره دزوا مایل کُدد تا
دستای ازوا ره بَلدِه آباد کدونِ خانه
خُدا، خُدایِ اسرائیل قوی کُنه.

آمدونِ عزرا دَ اورشَلیم

۷ ① بعد امزی چیزا، دَ دَورونِ

پادشاهی اَرَدشیر پادشاهِ فارس، عزرا
باچه سِرایا، باچه عَزَریا، باچه حَلِقیا،

② باچه شَلُوم، باچه صادوق، باچه

أَخِيْطُوب، ③ باچه أَمْرِيَا، باچه عَزْرِيَا،

باچه مَرَايُوت، ④ باچه زَرَحِيَا، باچه

عُزِّي، باچه بَقِي، ⑤ باچه أَبِيْشُوعَ،

باچه فِينَحَاس، باچه إِيْلَازَار، باچه

هَارُون پيشواي بزرگ د اورشليم آمد.

⑥ امي عزرا از بابل آمد، اويگ

كاتب لايق د شريعت موسي بود، د

شريعتي كه خداوند، خدای اسرائيل

دده بود لايق بود و پادشاه هر چيزي ره

كه او طلب كدد دزو دده بود، چون

دست خداوند، خدای شی د بِلِه ازو

بُود. ⑦ امچنان بعضی از بنی

اسرائیل، پیشوایو، لاویا، سرودخانا،
درگه‌وانا و خدمتگاری خانه خدا ام د
سالِ هفتمِ حکمرانی اَرِدشیر پادشاه د

اورشَلیم آمد. ⑧ عِزرا د ماهِ پنجمِ

سالِ هفتمِ حکمرانی پادشاه د اورشَلیم

رسید. ⑨ او د روزِ اوّلِ ماهِ اوّل، سفر

ره از بابل شروع کد و د روزِ اوّلِ ماهِ

پنجمِ د اورشَلیم رسید، چون دِستِ خیرِ

خدای شی د بِلَه ازو بُود، ⑩ چراکه

عِزرا دِلِ خورِه د خاندونِ شریعتِ

خُداوند و د جای اُوردون شی و د تعلیمِ

دَدُونِ دِسْتُورَا وَ احكام دَ إِسْرَائِيل مایل
کُدَد.

خطِ اَرْدِشیر پادشاه دَ عِزْرَا

⑪ ای مَتَنِ خطی آسته که اَرْدِشیر
پادشاه دَ عِزْرَای پیشوا و کاتب دَد.
عِزْرَا کاتبِ کَلِمه های احکامِ خُداوند و
دِسْتُورای شی بَلَدِه إِسْرَائِيل بُود: ⑫
”از طرفِ اَرْدِشیر شاهِ شاهان دَ عِزْرَا
پیشوا و کاتبِ شریعتِ خُدای آسمو.
أُمید که صِحَتِ کَامِلِ دَشْتِه بَشی. دَ

۱۳) ما حُکْم مُوْنُم که هر
 کُدمِ اِسْرائِلیا، پیشوایو و لاویا که دَ
 قَلَمَرَوِ پادشاهی ازمه آسته و دَ رفتو قد
 ازتو دَ اورُشلیم راضی یه، میتنه بوره.
 ۱۴) چُون تُو از طرفِ پادشاه و هفت
 مُشاوِرِ شی رِبی مُوشی تا دَ باره یهُودا
 و اورُشلیم تحقیق کنی و بِنِگری که
 مُطابقِ شریعتِ خُدای تُو که دَ دِست تُو
 آسته، رفتار مُوشه، یا نه. ۱۵) امچنان
 نُقره و طِلّای ره که پادشاه و مُشاوِرِای
 شی بِلدِه خُدای اِسْرائیل که جایگاهِ شی
 دَ اورُشلیم آسته داوطلبانه دَده، بُر. ۱۶)

علاوه ازی تمام نُقره و طِلّای ره که از
سر تا سر ولایتِ بابل جَم مونی قد
هدیه های داوطلبانه مردم و پیشوایو
که بلده خانه خُداي خُو که د اورشَلیم
آسته د رضای خُو دده، ام بُیر. ⑪۷

پس هوش خُو ره بِگیر و اوّل قد امزی
پَیسه گاو ها، قُوج ها، باره گو و هدیه
های غلّه-و-دانه و وُچی کدنی ازوا ره
بِخر و اونا ره د بله قُربانگاهِ خانه
خُداي خُو د اورشَلیم تقدیم کُو؛ ⑪۸ و
قد باقی نُقره و طِلّا هر چیزی که د نظرِ
ازتُو و قومای تُو خُوب معلوم مُوشه

که انجام بَدید، اُمُو ره دَ مُطابقِ
 خاست-و-اِرادِه خُدای خُو دَ جای بیرید.
 ۱۹) ظرفای که بَلدِه خِدْمَتِ خانِه خُدای
 تُو دَز تُو دَدِه شُدِه، اُونَا ره دَ حُضُورِ
 خُدای اورُشَلیم بیل. ۲۰) و هر چیزِ
 دیگِه که بَلدِه خانِه خُدای تُو ضُرُورَتِ
 بَشِه و تُو مَسْئُولِ تَهِیَه اَزو بَشی،
 مِیَتَنی اُو ره از خزانِه پادشاه تَهِیَه
 کنی. ۲۱) ما اَرَدِشیر پادشاه دَ تمامِ
 خزانِه دارای غَرَبِ دریای فَرات حُکمِ
 صادرِ مُونُم که هر چیزِی که عِزرای
 پیشوا و کاتبِ شریعتِ خُدای آسمو از

شُمُو تَقَاظَا مُونَه، فَوْرًا اَنجَام بَدِيد. ②۲

تا صد وَزَنَه نُقْرَه، صد کُر گَنْدُم، صد

بَت شراب، صد بَت روغو و نَمَک

بے اندازه مِیْتَنید دَزُو بَدِيد. ②۳ هر

چیزی ره که خُدای آسمو آمر کده،

بِدُونِ کم-و-کاست باید بَلَدَه خانِه خُدای

آسمو انجام دَدَه شُنَه، چُون چرا باید

غَضَبِ خُدا دَ بَلَه قَلَمَرَو پادشاه و باچه

های شی بیه. ②۴ امچنان باخبر بَشید

که از هیچ کُدم پیشوایو، لاویا،

سُرودخانا، درگه وانا، خِدْمَتگرای خانِه

خُدا و دیگه کارگرای که دَ خانِه خُدا

مَصْرُوفِ کار آسته حقِ جَزیه، مالیه و
 خِراجِ گِرِفْتو ره نَدَرِید. ^(۲۵) و تُو آی
 عِزرا، دَ وِسیلَه حِکمتِ خُدای خُو که
 دَز تُو آسته، قاضی ها و وکیلان ره که
 شریعتِ خُدای تُو ره مِیْدَنه تعین کُوتا
 دَ بِلَه تمامِ مردُمِ غَرِبِ دریای فَرات
 قضاوت کنه و کسای که امی شریعت
 ره نَمِیْدَنه دَزوا تعلیم بِدِید. ^(۲۶) تمام
 کسای که از شریعتِ خُدای تُو و از
 قانونِ پادشاهِ اطاعت نَمُونَه، باید بِدُونِ
 تاخیر دَ بِلَه ازوا حُکم شُنه و جَزای ازوا
 مَرگ، جَلای وطن، ضَبْطِ مال-و-

دارایی یا بندی گری بشه.

۲۷) اوخته عزرا گفت: "حمد-و-ثنا

دَ خُداوند، خُدای بابَه کَلونای مو که

امی رقم یگ چیز ره دَ قلبِ پادشاه

قرار دَد تا خانِه خُداوند ره دَ اورُشلیم

شان-و-شَوکتِ بَدیه ۲۸) و ام دَ حقِ

ازمه دَ حُضُورِ پادشاه و مُشاوِرای شی

و دَ پیشِ نفرای قُدرتمندِ پادشاه لُطف-

و-مِهربانی کد. خُلاصه، ازی که دِستِ

خُداوند، خُدای مه دَ بَلِه مه بُود، ما

جُرأت پیدا کُدم و رهبرای اِسرائیل ره

جَم کُدم تا قد مه پس بوره.

کسای که قد عزرا پس آمد

۸ ① اینیا کټه گلونای اولادِ

بابه های ازوا آسته و اینی ام شجره

نامه کسای که قد ازمه د زمانِ

حُکمرانی اَرْدشیر پادشاه از بابل آمد:

● ② از اولاده فینحاس،

جرشوم؛

● از اولاده ایتامار، دانیال؛

● ③ از اولاده داوود، حطوش

اولاده شکنیا؛

- از اولاده فرعوش، زکریا قد
 یگ صد و پنجاه مَرَدِ دِیگه
 که قد ازو قتی بُود، ثَبَت شُد؛
- ④ از اولاده فَحَت-موآب،
 إِلِیْهُو-عینای باچه زرحیا قد
 دُو صد مَرَد؛
- ⑤ از اولاده زْتُو، شِکِنیا
 باچه یَحْزِئِیل قد سِه صد
 مَرَد؛
- ⑥ از اولاده عَادِین، عَابِد
 باچه یُوناتان قد پنجاه مَرَد؛

● ۷ از اولادِ عیلام، اِشعیا

باچه عتلیا قد هفتاد مرد؛

● ۸ از اولادِ شِفَطیا، زبدیا

باچه میکائیل قد هشتاد مرد؛

● ۹ از اولادِ یوآب، عوبدیا

باچه یحییئیل قد دُوصد و هژده

مرد؛

● ۱۰ از اولادِ بنی، شِلومیت

باچه یوسِفیا قد یگ صد و

شصت مرد؛

● ۱۱ از اولادِ بابای، زکریا

باچه بابای قد بیست و هشت

مَرَد؛

● (۱۲) از اولادِ عَزْگاد، یوحانان

باچه هَقاطان قد یگ صد و ده

مَرَد؛

● (۱۳) اولادِ اَدونِیقام آخر آمد

که اینی نام های ازوا آسته:

إِلِفِلِط، یَعِیِّل و شِمَعِیا قد

شست مَرَد؛

● (۱۴) از اولادِ بِغَوای، عُوَتای

و زَكُور قد هفتاد مَرَد.

طلب کدونِ لاویا بَلَدِه خِدْمَت دَ

خانِه خُدا

۱۵

ما اُونَا رِه دَ نَزْدِیکِ دِریایِ که

دَ اَهَوا موره جَم کُدم و مو دَ اُونجی سِه

روز خیمه زدی. وختی ما دَ مینکلِ

مردُم و پیشوایو توخ کُدم، از اولادِه

لاوی هیچ کس رِه دَ اُونجی پیدا نَکُدم.

۱۶

پس ما پُشتِ اِلِیعِزر، اَرِئِیل،

شَمَعیّا، اِلناتان، یاریب، اِلناتان، ناتان،

زَکریّا و مِشَلّام که رهبرّا بُود و پُشتِ

یویاریب و اِلناتان که آدمای دانا بُود،

نفر رَیِ کُدم. ①۷ امچنان اونا ره دَ

پیشِ عِدّو که کُته یگ جای دَ نام
کاسفیا بُود رَیِ کُدم و تورای ره که
باید دَ عِدّو و قوما ی شی خدمتگاری
خانه خدا که دَ کاسفیا بُود مُوگفت، دَ
دانِ ازوا اندختم تا خدمتگارا ره بلده
خانه خُدای مو گرفته دَ پیش مو بیره.

①۸ ازی که دِستِ خیرِ خُدای مو دَ بله
مو بُود، اونا یگ آدمِ دانا ره که شَرِیا
نام دشت و از اولاده محلّی باچه
لاوی، باچه اسرائیل بُود قد باچه ها و
قوما ی شی جُمله هژده نفر دَ پیش مو

اُورد؛ ①۹ اونا حَشِیا ره ام اُورد و
اِشعیا اولادِه مِراری قد قوما ی خُو و
باچه های ازوا که بیست نفر بُود، قد
ازو قتی بُود. ②۰ از اولادِه
خِدمتگارای خانِه خُدا که داوود و
نفرای دَربار شی اونا ره بَلدِه کومکِ
لاویا تعیین کُدد، دُو صد و بیست
خِدمتگار ره اُورد که نامِ پگ شی ثبت
شُد.

②۱ دَ امزُو غیت ما دَ اُونجی دَ
نزدیکِ دریای اَهوا اِعلان کُدم که روزه

بَیْگِیْرِی و خُود رِه دَ حُضُورِ خُدایِ خُو
 فِرُوتِن کِنِی و اَزُو بَلَدِه خُودُون خُو، بَلَدِه
 اَوَلادایِ خُو و بَلَدِه تَمَامِ مَال و دَارایی
 خُو سَفَرِ بَخیرِ طَلَب کِنِی. ^(۲۲) چُون
 شَرَم مِه اَمد که از پادشاه، عسکر و
 اَسپ سوار طَلَب کُنُم تا مو رِه دَ راه از
 دُشْمنا حِفَاظَت کِنِه، چِراکه مو دَ پادشاه
 گُفتُدِی که دِستِ خَیرِ خُدایِ مو دَ بَلِه
 تَمَامِ کَسایِ اَسْتِه که اُو رِه طَلَب مُونِه،
 لَیْکِن قُدْرَت و غَضَبِ شِی دَ ضِدِ
 کَسایِ اَسْتِه که اُو رِه ایلِه مُونِه. ^(۲۳)
 پَس مو روزه گِرِفته کُومَکِ خُدایِ خُو

ره بَلَدِه امزی سَفَر طَلَب کدی و اُو
ناله-و-زاری مو ره شَنِید.

اوخته ما دوازده نفر از کُته ^(۲۴)

کَلونای پیشوایو، یعنی شَرِیبا و حَشَبیا
ره قد ده نفر از قَومای ازوا جدا کُدم

و نُقره و طِلّا ره قد ظرفا و هدیه ^(۲۵)

های که پادشاه، مُشاوِرای شی، نفرای

دَربار شی و تمامِ اِسرائیلیای حاضر دَ

اُونجی تقدیم کُدد، دَ پیشِ رُوی ازوا

تول کُدم. ^(۲۶) چیزای ره که تول کده دَ

دِست ازوا دَدم اینیا بُود: شَش صد و

پنجاه وَزنه نُقره، صد وَزنه ظرفای
 نُقره‌یی، صد وَزنه طِلا، ^(۲۷) بیست
 کاسه طِلائی دَ آرِشِ هزارِ دِرهم و دُو
 ظرف از بِهترین بُرنزِ جَلجلی که رقمِ
 طِلا آرِشِ دَشت. ^(۲۸) بعد ازو دَزوا
 گُفتم، 'شُمو بَلدِه خُداوند مُقَدَّس اَسْتِید
 و ظرفا ام مُقَدَّس اَسته و امی نُقره و
 طِلا هدیه های داوطلبانه بَلدِه خُداوند،
 خُدای بابِه کَلونای شُمو اَسته. ^(۲۹) پس
 فِکر خُوره بِگیرید و ازوا تا وختی
 نِگاهوانی کُنید که اونا ره دَ حُضورِ
 پیشوایونِ بزرگ، لاویا و کُته کَلونای

أُولَادِ بَابِهِ هَاي إِسْرَائِيلَ دَ اورْشَلِيمَ، دَ
أُتَاقَايِ خَانِهِ خُدا تُولُ كَدِه تَسْلِيمَ كَنِيد.

③٠ اوخته پیشوایو و لاویا نُقره، طِلّا و
ظرفای تُولُ شُدِه ره گِرِفَت تا اُونَا ره دَ
خَانِهِ خُدايِ مَو دَ اورْشَلِيم بُره.

③١ پس مَو دَ رُوزِ دَوَاذَهْمِ مَاهِ اوّل
از دریای اَهِوا کوچ کَدِه سُون اورْشَلِيم
رَبِي شُدِي؛ دِسْتِ خُدايِ مَو دَ بَلِه مَو
بُود و اُو مَو ره از دِسْتِ دُشْمَنَا و
راهزَنَا نِجَات دَد. ③٢ وختی مَو دَ

اورْشَلِيم رَسیدِي، سِه رُوز دَ اُونَجِي

دَمراسی کدی. (۳۳) دَ روزِ چارُم دَ مَنه

خانِه خُدايِ مو نُقره، طِلّا و ظرفا ره

تول کده دَ دِستِ مَريموت پيشوا باچه

اوريا تسليم کدی که اِلِعازار باچه

فِينحاس ام قد ازو قتی بُود؛ يوزاباد

باچه پِشوعَ و نوَعَدِيا باچه بِنُوی از جَم

لاويا ام قد ازو دَ اُونجی حُضور دَشت.

(۳۴) تمامِ امزُو چيزا حِساب و تول شُد و

تولِ پگِ ازوا دَ امزُو غِيت نوِشته شُد.

(۳۵) بعد ازو اسيرای که از اسیری

پس اَمُدَد، بَلَدِه خُدايِ اِسرائيل

قُربانی‌های سوختنی تقدیم کد، یعنی
دوازده گاو بلده تمامِ اسرائیل و نود و
شش قُوچ و هفتاد و هفت باره؛ اونا
امچنان دوازده تُکه بلده قُربانی گناه
تقدیم کد. پگِ امزیا قُربانی سوختنی
بلده خُداوند بُود. ^(۳۶) دَ عَینِ حالِ اونا
فرمان‌های پادشاه ره دَ نُماینده‌های
پادشاه و والی‌های غَربِ دریای فَرات
دَد و اونا دَ قَوم و خانِه خُدا کومَک
کد.

باخبر شُدونِ عِزرا از خِشی

کدُونِ یَهُودیا قَد غَیرِ یَهُودیا

۹ ① بعد از انجام شُدونِ

امزی چیزا، رهبرا دَ پیشِ ازمه اَمده
گُفت: ”مردُمِ إِسْرَائیل، پیشوایو و لاویا

خودون ره از مردُمای سرزمینای دیگه

جدا نَکده، بَلْکِه مُطابِقِ اعمالِ زِشت

ازوا رفتار مُونه، مُطابِقِ اعمالِ زِشتِ

کِنَعانیا، حِتیا، فِرِزیا، یَبُوسیا، عَمونیا،

مَوآبیا، مِصریا و اَموریا. ② چراکه از

دُخترِونِ ازوا بَلدِه خودون خُو و باچه

های خُو خاتُو گِرِفْتِه و نسلِ قَوْمِ مُقَدَّس
ره قد نسلِ مردُمای سرزمینای دِیگِه
گٹ کده؛ دَزی خیانتِ دِستِ رهبرا و
حاکِما از پگ کده باله یه. ” (۳)

وختی امی توره ره شَنِیدُم، کالا و چَپَن
خُو ره چَک کده موی سر و ریش خُو
ره کَنَدُم و حَیرو شُدِه شِشْتُم. (۴)

اوخته تمامِ کسای که از کلامِ خُدای
اسرائیل میترسید، بخاطرِ امزی خیانتِ
اسیرای پس آمدگی دَ گرد مه جَم شُد و
ما تا وختِ قُربانی شام حَیرو مَنده
شِشْتُم.

⑤ دَ وَخَتِ قُرْبَانِی شام از جای که
غُصَّه مُوخورْدُم باله شُدُم و قد کالا و
چَپَنِ پاره زانو زده دِستای خُو ره سُون
خُداوند، خُدای خُو باله کدُم ⑥ و
گُفْتُم، 'آی خُدای مه، ما شرمینده اَسْتُم
و از شَرَم، آی خُدای مه نَمِیتنم رُوی
خُو ره سُون ازتو باله کُنم، چراکه گناه
های مو از سر مو باله پَریده و جُرم مو
تا آسمو رَسیده. ⑦ از دَورونِ

بابه کلونای مو گِرِفته تا اِمروز مو
مُرتکِبِ جُرم های کُته شُدے و بخاطرِ
گناه های خُو ام خودون مو و ام

پادشایو و پیشوایون مو د دست

پادشایون سرزمینا دیگه، د دم شمشیر،

د اسیری، د غارت و د رسوایی تسلیم

شُدی، امو رقم که تا امروز ادامه دَره.

⑧ لیکن آلی کم وخت موشه که

لطف-و-رحمت خداوند، خدای مو

نصیب مو شُده و او بلده مو یگ تعداد

باقی منده ها ره ایشته و د جایگاه

مُقَدَّس خو دز مو یگ جای امن دده؛ د

امزی رقم خدای مو چیمای مو ره

روشو کده و د حین غلامی مو دز مو

کم وری قوَت تازه بخشیده. ⑨

اگرچه مو غلاما آستی، لیکن خُدای
 مو، مو ره دَ حالتِ غلامی ایله نکد،
 بلکه مو ره مَورِدِ لُطف-و-مِهربانی
 پادشایونِ فارس قرار دده دَز مو قوَتِ
 تازه بخشید تا مو خانِه خُدای خُو ره
 دُوباره آباد کده خرابی های شی ره
 جور کنی و دَز مو دَ یهُودا و دَ اورُشلیم
 یگ دیوال بلده حِفاظَت مو بخشید. ⑩
 و آلی ای خُدای مو، بعد ازی گُناه مو
 چیز بُگی؟ چُون مو احکام تُو ره ایله
 کدی؛ ⑪ احکامی ره که دَ وسِیله
 خدمتگاری خُو انبیا امر کده گُفتی،

“دَ سرزمینی که شُمو بَلَدِه تَصَرُف
 کدون شی داخل مُوشید، اُو سرزمینی
 آسته که قد نِجاستِ مردُمای خُو نَجِس
 شُدِه. اونا قد کارای زِشت و نِجاست
 خُو سر تا سرِ امزُو سرزمی ره پُر کده.
 ۱۲) پس دُخترِون خُو ره دَ باچه های
 ازوا ندید و دُخترِون ازوا ره بَلَدِه باچه
 های خُو نَگیرید و سلامتی و کامیابی
 ازوا ره هرگز طلب نَکنید تا قوی بشید
 و چیزای خُوبِ امزُو سرزمی ره بُخورید
 و اُمُو سرزمی ره دَ باچه های خُو بَلَدِه
 همیشه دَ میراث بِدید. ” ۱۳) بعد از

تمام چیزای که دَ بِلَه مو بخاطرِ اعمالِ
 شریرانه و خطا های غدر کُتِه مو اَمَد،
 مو مینگری که تُو آی خُدای مو، مو ره
 کمتر از گناه های مو جزا دَدِه و امی
 رقم یگ تعداد ره بَلَدِه مو باقی
 ایشته. ^(۱۴) دَ عِوَضِ خُوبی های تُو آیا
 مو بسم احکام تُو ره میده کنی و قد
 مردُمای که کارای زِشت ره انجام
 میدیه، خیشی کنی؟ اگه ایطور کنی،
 آیا تُو دَ بِلَه مو غَضَب کده مو ره بکُلّی
 نابود نَمونی که هیچ کس ازمو باقی
 نَمَنه و خلاصی پیدا نَکنه؟ ^(۱۵) آی

خُداوند، خُدایِ إِسْرَائِیل تُو عَادِل
اَسْتی، چُون مو باقی مَندِه های اَسْتی
که خلاصی پَیدا کدے، رَقْمی که
اِمروز دَ اِینجی اَسْتی. اینه، مو دَ
حُضُور تُو حاضِر اَسْتی و دَ جُرْم خُو
اِعتِراف مُونی، اِگرچه هِیچ کس نَمِیتَنه
بِخاطرِ امزی گُناه دَ حُضُور تُو ایسته
شُنه. ”

مَرْدُم دَ گُناه های خُو اِعتِراف
مُونه

۱۰ ① دَ حَالِیکه عِزرا دُعا و

اعتراف مُوکد و چخرا کده خود ره دَ
پیشِ خانه خُدا قد رُوی خُو آندختد،
یگ جمعیتِ غدر کُتّه مردا، خاتُونو و
بچکیچای اسرائیلی دَ گردِ ازو جَم شد
و مردُم ام زار زار چخرا کد. ②

اوخته شِکنیا باچه یحییئل که اولاده
عیلام بُود، دَ عِزرا گُفت: ”مو دَ ضِدِ
خُدای خُو گُناه کدی، چُون قد خاتُونوی
بیگنه که از مردُمای امزی سرزمی
آسته توی کدی، لیکن با و جُودِ ازی
امی آلی ام بلده اسرائیل اُمید باقی

آسته. ③ پس آلی بیه که قد خُدای
خو یگ عهد بسته کنی و امو خاتونو
ره قد اولادای ازوا مُطابقِ مشوره بادر
مه و کسای که از احکامِ خُدای مو
میتَرسه از قوم بُر کنی تا امی کار
مُطابقِ شریعت انجام شنه. ④ باله
شو، چُون ای کار مربوطِ ازتو موشه و
مو ام قد تو آستی؛ قوی بش و ای کار
ره انجام بدی.

⑤ اوخته عزرا باله شُده
کُته کلونای پیشوایو، لاویا و تمامِ

إِسْرَائِيلَ رَه قَسَم دَدَ كِه اُونَا مُطَابِقِ
 تَوْرَايِ كُفْتِه شُدِه عَمَل مُونِه؛ پَس اُونَا
 قَسَم خُورْد. ⑥ عِزْرَا اَز پِيشِ رُوی
 خَانِه خُدا بِالِه شُدِه دَ اُتَاقِ یَهُوحَانَانِ
 بَاچِه اِلِیَاشِیْب رَفْت وَ دَ اُونَجِی نَه نَانِ
 خُورْد وَ نَه آو وُچِی کَد، چُون بَخَاطِرِ
 خِیَانَتِ کُتِه اَسِیرَايِ پَس اَمَدَگِی غُصَّه
 مُوْخُورْد. ⑦ اُونَا دَ تَمَامِ یَهُودَا وَ
 اَوْرُشَلِیْم دَ اَسِیرَايِ پَس اَمَدَگِی اِعْلَانِ
 کَد کِه دَ اَوْرُشَلِیْم جَم شُنِه. ⑧ وَ هَر
 کَسِی کِه تَا رُوزِ سِوَم نِیِه، نَظَر دَ
 تَصْمِیْمِ کُتِه کَلُونَا وَ رِیشِ سَفِیدَا مَالِ-و-

دارایی شی ضَبْطِ مُوشه و خود شی از
جماعتِ اسیرای پس آمدگی آخ مُوشه.

⑨ پس دَ دَورونِ سِه روز تمامِ

مردُمِ یهُودا و بنیامین دَ اورُشلیمِ جم
شد؛ روزِ بیستمِ ماهِ نهم بُود که تمامِ

مردُم دَ میدانِ پیشِ رُوی خانِه خُدا

شِشت و بخاطرِ امزی توره و بخاطرِ

بارشِ سختِ می لَرزید. ⑩ اوخته

عِزرای پیشوا باله شُده دَزوا گُفت:

”شُمو خیانتِ کدید، چُون قد خاتُونوی

بیگنه توی کده گُناهِ اسرائیل ره کلو

کدید. ⑪ پس آلی دَ پیشِ خُداوند،

خُدایِ بابه‌کلونای خُو دَ گُناهِ خُو

اعتراف کُنید و خاست-و-اراده ازو ره دَ

جای بیرید و خودون ره از مردُمای

امزی سرزمی و خاتُونوی بیگنه جدا

کُنید. ⑫ ” تمامِ جماعت دَ آوازِ بلند دَ

جواب شی گُفت: ” صَحیح اَسته؛ امُو

رقم که گُفتی، مو امُو رقم مُونی. ⑬

لیکنِ مردُم غَدِر کَلو یِه و دَ امزی غَیت

بارش ام اَسته؛ مو نَمِیتنی دَ امزی جای

سرواز ازی کَلو ایسته شُنی. و ای

کار، کارِ یگ روز و دُو روز نییه، چُون

غَدْر مو دَ امزی باره گُناه کدے. ^(۱۴)

اِجازه بِدی که کُته کَلونای مو از تمامِ
جماعت نُمایندگی کنه و تمامِ کسای
که دَ شارای مو خاتُونوی بیگنه گِرِفته،
دَ وختای مُعین حاضر شُنه و ریش
سفیدا و قاضی های هر شار ام قد ازوا
قَتی بییه، تا شِدَّتِ قارِ خُدای مو دَزی
باره از بَله مو دُور شُنه. ” ^(۱۵) تنها

یوناتان باچه عَسائیل و یحزیا باچه تِقوَه
قد امزی پِشنهاد مُخلافت کد و
مِشْلام و شَبِتائی لاوی ام ازوا
پُشتیوانی کد.

۱۶ پس اسیرای پس آمدگی امو

رقم کد که پیشنهاده شد. عزرای پیشوا

مردای ره که کته گلونای اولادِ بابها

بود، دَ مطابقِ اولادِ بابها های ازوا

انتخاب کد و نام های ازوا ره نوشته

کد. اونا دَ روزِ اوّلِ ماهِ دهم یگ

نشست برگزار کد تا موضوع ره

بررسی کنه ۱۷ و دَ روزِ اوّلِ ماهِ اوّل

بررسی خور ره دَ باره تمامِ مردای که

خاتونوی بیگنه گرفتد، دَ آخر رسند.

مردای که خاتونوی بیگنه گرفتد

①۸ دَ مینکلِ باچه های پیشوایو ام

مردای پیدا شد که خاتونوی بیگنه

گرفتد. از اولاده یشوع باچه یوصاداق

و برارون شی: مَعَسِیا، اِلِیعِزِر، یاریب

و گدلیا. ①۹ اونا قول دده وعده کد

که خاتونوی خو ره ایله میدیه و هر

کدم ازوا یگ قوچ د عنوانِ قربانی جُرم

بلده جُرم خو تقدیم کد.

● ②۰ از اولاده امیر: حنانی و

زبدیا.

● (۲۱) از اولادِ حارِیم: مَعَسِیا،

ایلیا، شِمَعِیا، یَحِیئیل و عُزِیا.

● (۲۲) از اولادِ پَشْحُور:

إلیوعینای، مَعَسِیا،

إسماعیل، نِتَنئیل، یوزاباد و

إلعاسه.

● (۲۳) از لاویا: یوزاباد،

شِمعی، قِلاِیا یعنی قِلیطا،

فِتَحِیا، یهُودا و إلیعِزر.

● (۲۴) از سرُودخانا: إلیاشِیب.

● از درگه‌وانا: شَلُوم، طِلم و

أُوری.

از باقی اسرائیلیا: ۲۵

● از اولادِ فرعوش: رَمیا، یزیا،
مَلکیا، میامین، العازار،
مَلکیا و بنایا.

● ۲۶ از اولادِ عیلام: مَتَنیا،
زَکریا، یَحِیئیل، عَبدی،
یریموت و ایلِیا.

● ۲۷ از اولادِ زُتو:
إلیوعینای، إلیاشیب، مَتَنیا،
یریموت، زاباد و عزیزا.

● ۲۸ از اولادِ بابای:

یهوحانان، حَننیا، زَبَّای و
عَتَلای.

● ۲۹ از اولادِ بانى: مِشْلَام،

مَلُوك، عَدایا، یاشُوب، شال
و راموت.

● ۳۰ از اولادِ فَحَت-موآب:

عَدنا، كِلال، بِنایا، مَعسیا،
مَتَنیا، بِصَلئیل، بِنُوی و
مَنَسّی.

● ۳۱ از اولادِ حاریم: اِلِیعِزر،

اِشیا، مَلکیا، شِمعیّا،

شِمعون، ③② بنیامین، مَلُوک
و شِمریا.

● ③③ از اولادِ هاشوم: مَتَنای،
مَتاته، زاباد، اِلِفِلِط،
پَریمای، مَنَسّی و شِمععی.

● ③④ از اولادِ بانی: مَعْدای،
عَمَرام، اُوئیل، ③⑤ بنایا،
بیدیا، کَلُوهی، ③⑥ وَنیا،
مَریموت، اِلیاشیب، ③⑦
مَتَنیا، مَتَنای و یَعسُو.

● ③⑧ از اولادِ بَنُوی: شِمععی،
③⑨ شِلِیمیا، ناتان، عَدایا، ④①

مَكْنَدِبَاي، شَاشاي، شَاراي،

عَزْرَئِيل، شِلْمِيَا، شِمَرِيَا، ﴿٤١﴾

شَلُوم، اَمَرِيَا و يوسُف. ﴿٤٢﴾

• ﴿٤٣﴾ از اولادِه نَبو: يِعِيئِيل،

مَتِيَا، زاباد، زينا، يَدو،

يُوئِيل و بِنَايَا.

﴿٤٤﴾ پگِ امزيا خاتُونوِي بيگنه

گِرِفْتُد و بعضي از خاتُونوِي ازوا

صاحبِ باچه ها ام شُدُد.